

Barátság

Magyarország népei
kölcsonös megismerkedését szolgáló
kulturális és közéleti folyóirat

Megjelenik hatszor egy évben.
Alapította 1994-ben:
Ember Mária és Mayer Éva

Kiadó:
Filantróp Társaság
Felelős szerkesztő:
Mayer Éva

A szerkesztőség postacíme:
Barátság szerkesztősége
1519 Budapest, Pf. 452.
Telefon: **203-2859 (d.e.)**
Telefon/fax: **203-2858**
Új e-mail címünk:
baratsag@chello.hu

ISSN 1218-0149
Előfizethető a
Filantróp Társaság
Barátság szerkesztősége
csekk számláján:
11711034 – 20813402
OTP 1114 Budapest XI.,
Szent Gellért tér 3.

Előfizetési díj 1 évre 1500 Ft,
fél évre 750 Ft.
Példányonkénti ára 200 Ft.

Terjeszti a szerkesztőség,
a HIRKER és a LAPKER Rt.

Nyomdai munkálatok:
COMP-Press Kft.

<http://www.comp-press.hu>
Felelős vezető:
Ibós Ferenc
ügyvezető igazgató

**Felhívjuk Olvasóink
figyelmét,
hogy szerkesztőségünk
elköltözött.
Olvasóink a megadott
postacímen,
telefon- és fax számon,
valamint E-mail-en
tudnak elérni minket.**

Címlapunkhoz:

„A festés – öröm...”

A népművészet tiszta szín- és formavilága, az Alföld sajátos atmoszférája lett meghatározója képteremtő logikámnak. Ezt erősítették a világ bármely táján szerzett festői impresszióim.

(Ezüst György: Önarckép helyett, 1992)

Ezüst György 1935-ben született Békéscsabán, 1953-ban kezdte meg felsőfokú tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán. Egy év után képzését a budapesti Pedagógiai, majd az egri Tanárképző Főiskolán fejezte be Jakuba János vezetésével 1957-ben. Tanulmányait a Képzőművészeti Főiskolán egészítette ki, ahol 1971-ben diplomázott. 1959 óta kiállító művész. Élete első harmincöt esztendejét szülővárosában élte, 1971-től fővárosi lakos. Ez a tény azonban sem emberi magatartásában, sem művészetében nem jelentett törést. Ezüst György lényének alapja a hűség, a ragaszkodás bizonyos etikai-érzelmi konvenciókhoz. Az ősök, a származás, a család tisztelete. A ragaszkodás mindahhoz, amit élete első évtizedeiben kapott szüleitől, nagyszüleitől, tanároktól, barátoktól, a tájtól, a földtől; mindattól, ami érzelmi-egyenlőben meghatározó. Ezért következetes művésze, még ha alkotói invenciója többször csábította is stiláris kirándulásokra. S mint ahogy vallja: „... pár éves kalandjaim az izmusokkal rendre visszatértettek a szülőföld megteremtő, elkötelezett, tradíciószabta világába”. Őseit török utáni betelepítési hullám sodorta a Felvidékről a viharsarki régióba. Ezüst György féltve vigyázza nagyapja kézzel írott szlovák rigmusait bőrkötéses, rézveretes, kapcsos imakönyvében.

A felvidéki szlovák telepések több hullámban érkeztek, s megtelepedésüket különösen segítette a Harruckern család. Ezüst György családjára is ekkor telepedett meg a Harruckern birtokon. A művész büszke szlovák származására, mai napig kutatja-őrzi családjának hagyományait: „Egyszer a Felvidéken járva – meséli egy 1997-es tévéinterjúban – rábukkantam egy Sztriebrno nevű falura, talán onnan valók vagyunk, ugyanis apai nevem: Sztrieborny – ami szlovákul ezüstöt jelent. Az én őseim nagyon régen telepedtek le a Felvidékről az Alföld békéscsabai vidékére, az 1700-as években kerestek itt jó földet és életlehetőséget. Apám ács lett, mesterember, anyám pedig varrónő. A nagyapám a vasútnál dolgozott, ami rendkívül úri dolog volt. De azért abban a környezetben ők sem tudtak elszakadni a földtől, hiszen földet műveltek, kerteket műveltek, kis földdarabkáik voltak, ahol mindig termeltek valamit, állatok voltak körülöttük, lovak voltak, disznóölések voltak. Minden a földhöz tapadt, a földdel való gondolkodáshoz... Ebben vannak az én gyökereim is...”

Ezüst György művészetének inspiratív közege a múlt. Nemcsak saját megélt tapasztalatait, de szüleinek, nagyszüleinek valamilyen formában reá, kései örökösre hagyományozódott emlékezete is. Megtaláljuk a paraszti munka, az alföldi vidék, a föld, a tanyák többé-kevésbé átírt képi megjelenését művészetében, hol realisabb, hol elvontabb, szürrealis képi közelítésben. Figurális műveit a látványrealizmustól a szimbolikus-szürrealis képi kifejezésig, „kvázi” nonfiguratív munkáit pedig a lírai absztrakttól a geometrikus-kubisztikus irányzatokig láthatóan termékenyítették az izmusok. Pályája során festményein keverednek, sajátos Ezüst-stílussá érlelődnek a „klasszikus stílusjegyek, olyan remekeket teremtve, mint például portréi között a Tóth Menyhért, a Faludy György, a Sütő András.

Ezüst György nemcsak fest, rajzol, de kritikákat ír, kiállításokat szervez, tanít. Képeinek határainkon kívüli elismerése példázza, hogy a művészet nyelve internacionális. Hogy a művész hamarabb talál rá földrajzi tájegységeket, egymástól távolabb élő embereket, gazdasági, humánus érdekeket összekapcsoló kommunikációs hangra, mint a tudósok, politikusok. Hogy a művész tevékenysége híd, amelyen át az emberek egymáshoz találhatnak.

Egri Mária
tanulmánya nyomán

Címlapunkon: Ezüst György „Hajnal” című olajképe.